

Uttanríkispolitiskar viðmerkingar v. michy

USA fremjir óneyðugan ágang móti Sovjet

Höpisleyst at senda teir báðar oyðararnar inn í Svartahavið.

Skulu menninir í Pentagon sleppa at avgera lagnu okkara?

Tað er nú beistaktiga lögð, sum stórveldini í heimi okkara hava hug at spæla við eldin. Ferð eftir ferð hevur tað eydnast teimum at uppskaka okkum øll, og aloftast tykjast tey evnini, sum kreppurnar eru komnar av, at hava verið púrasta láturlig.

»Vitjunnarferðin«

Sum tað seinasta liðið í hesi óendaligu røð av kreppum, hava amerikumennt nú fingið tað »frálíka« uppskotið at royna at ræða russisku mótstøðumenn teirra við at senda tveir oyðarar úr setta amerikanska flotanum í Meðalhavinum á »vitjunnarferð« í Svartahavinum.

Sovjetsamveldið hevur sjálvsagt mótmælt hesum ágangi harðliga og vist á, at annar oyðarin er útgejrdur til at bera kjarnorkuløddar torpedoír. Men USA hevur vist hesum aftur, tí siga teir, hetta er bert eitt lið í eini røð av royndar-

ferðum í Svartahavinum. Teir hava verið har fyrr (seinastu ferð var í juni í vár) og teir fara at koma har aftur. USA vil fegin viðganga, at annar oyðarin fær skotið kjarnorkuløddar torpedoír, men siga teir, russar kunnu onki vita um, um hann veruliga hevur slikar umborð, nú hann er farin á hesa ferð, og framum alt annað, so eru ongar kjarnorkuutsetlanir uppií royndunum hjá teimum báðum (hesum vilja vit siga USA stóra tøk fyrri!).

Pentagonvaldið

Men hvi í verðini eru amerikumennt farnir at spæla við eldin á tann hátt? Tað eigur ikki at hava tann týðning fyrri teimum um tveir neyðars oyðarar fara ein svipp inn í Svartahavið nakrar fáar dagar, at teir soleiðis kunnu loyva sær at birta enn meira undir kalda kriggið og sostatt kanska seta royndir fyrri at fáa avspenning

uppi lag fleiri mánaðar aftur í tíðina. Teir vita jú, at russar ikki tola slíkan atburð, og tað tykist fyrri okkum ov galið, at teir fáu menninir í Pentagon skulu sleppa at spæla sær so við heimsfriðinum.

Ferðin - eitt mótmæli

Óváttað tíðindi vilja vera við, at henda vælsignaða »vitjunnarferðin« inn í hetta hav, sum russar rópa teirra (hóast fleiri onnur lond, harímillum Turkaland, ið sum kunnugt er limur í NATO, liggja kring tað) fyrri tað fyrsta er eitt aftursvar móti uppbyggjanini av russiska flotanum í Meðalhavinum, ið er vaksin rættiliga nógv síðan júníkriggið millum Ísrael og Egyptaland seinasta ár. Harumframt skal ferðin eisini vera gjord fyrri at styðja Rumenia — eitt annað Svartahavsland — sum er í eini støðu í dag, sum mennir okkum ræðandi nógv um viðurskiftini í Tjekkosllovakia beint undan 22. august í summar. Endaliga vilja amerikumennt vera við, at tað ikki kann hava so óføra nógv uppá seg, um teir sýna »Stars and Stripes« í Svartahavinum, tá ein hugsar um, at russiskir kavbátar nær um dag og dagliga eru at hitta dygst innvið eysturstrond USA's.

Spæl!!

Har hava vit tað aftur! Henda barnsliga ræðslan fyrri at »misa andlíte« yvir fyrri hvørjum

DUNNUR og GÆS

Vit hava nógvar DUNNUR og GÆS til jólar.

Biðið um í góðari tíð.

Pf. SMÆRAN

øðrum. Vit finna tað ferð eftir ferð. Kanska grovast í samráðingunum í Paris, har partarnir ikki kundu koma á einum máli um, hvussu vorðið borðið, teir skuldu sita við, skuldi vera, tá teir skuldu avgera lagnuna hjá Vietnam — Guð forbarmi seg! Men eisini hetta er eitt gott dømi um, hvussu byttisligt tað stórpólitiska spælið ofta kann verða. Tað tykist fyrri okkum rættiliga ófatiligt, at slíkt skal kunna hava so nógv uppá seg. Ja, tað kennist ofta so fullkomiliga barnsligt — eins og ráðandi hernaðarmenninir í teim báðu londunum vóru smá-

dreingir, ið spæla »cowboy og indianarar«. Jú sanniliga spæla teir sær — við øllum heiminum og við lagnuni hjá miljónum av menniskjum!

micky.

Byrjanin og fyrsta samdøgríð av rúmdarferðini eydnaðist so væl, at teir nú eru farnir undir at taka næsta stigið: Apollo 8 við trimum monnum innanborða, sum skal sveima um mánan og síðani lenda aftur á jørðini.

Eydnast hetta, senda amerikumennt helst fólk á mánan í komandi ári.

Nærri mánanum

Mynd av Walther Shirra tá hann, av einum av rúmdarferðum sínum, spáaði út í rúmdini.

Kona Walther Shirra:
JOSEPHINE SHIRRA

Skjótt venjist ein til at hava mann sín sveimandi úti í rúmdini. Tað er næstan sum at fara til tannlekna. Í fyrstuni var verri, men síðani havi eg vant meg við tað, sigur Josephine Shirra. Hon situr í astronautbýlinginum á Kap Kennedy, og biðar eftir manni sínum, sum júst er afturkomin av ferð úti í rúmdini.